

38215

DOWODZTWO OKREGU GENERALNEGO
WARSZAWSKIEGO

Warszawa, dn. 14. II. 1919.

L. dz. szt. 6111/19.

Do
Naczelnego Dowództwa W.P.

w Warszawie

Załączając opinię Sądu Okręgu Generalnego w sprawie pułk. Żymirskiego, D.O.Gen.W. uważa, że niema przeszkód służbowych do dalszego pełnienia służby przez pułk. Żymirskiego i prosi o mianowanie go dowódcą XII. okręgu wojskowego w Ciechanowie w miejsce pułk. Milewskiego, mianowanego obecnie dowódcą 25.p.p. Obecnie funkcję tę zastępczo sprawuje pułk. Szyszkowski, dawny zastępca pułk. Milewskiego.

Tomkowiak

Generał ppor. i Dowódca.

NACZELNE DOWODZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. Dz. 38215 dnia 16 / II 1919 r.

załącz. Wydział

207
12

REFERAT.

Sprawa niniejsza roztrzygnięta w zupełności i wyczerpująco być nie może, albowiem brak wszelkiego kontaktu, wytworzony przez sytuację wojenną, z oddziałami wojsk polskich na Ukrainie, uniemożliwia wykorzystanie materiału obradczego, o którym mówi rozkaz gen. Żeligowskiego.

Dalszy tedy tok dochodzeń musi być aż do nieokreślonego terminu wstrzymanym.

Obecny jednak materiał obrady wykazuje ponad wątpliwość fakt, stwierdzony zeznaniami świadków por. Rzeganowicza, kpt. Orzechowskiego, chor. Sieczkowskiego i mjra. Wyspiańskiego, że sytuacja pod Wygodą była bez wyjścia, że złożenie broni było wywołane koniecznością, w dobrej wierze, dla ratowania życia żołnierzy i umożliwienia powrotu oddziału do kraju.

Nie zbijają tego pewnika nieco odmienne zeznania mjra Trojanowskiego, który znajdując się na przedzie oddziału, nie mógł mieć należytego wyobrażenia o sytuacji.

Wślad za tem idzie i uzasadnione przypuszczenie, że złożenie broni nie nastąpiło na podstawie porozumienia się z partjami antypaństwowymi.

Materiał obradowy, wspomniany w rozkazie gen. Żeligowskiego, stanowi prawdopodobnie telegramy do niejakiego Halickiego, które jednak, jako wysłane już po rozbrojeniu, wyrażające prośbę o pomoc i opiekę, do członka delegacji, która właśnie w sprawie oddziału tego interwenjowała u Petlurowców, oraz o połączenie oddziału ppułk. Sikorskiego, o którym pułk. Żymirski mógł słusznie przypuszczać, że jest również rozbroiony, zwrotem knowań antypaństwowych - zwłaszcza jeśli się weźmie pod uwagę okoliczność, że pułk. Żymirski ze swymi żołnierzami stał zawsze na stanowisku lojalności względem narodu polskiego w Warszawie i kom. Piłsudskiego.

Rozkaz gen. Żeligowskiego był niezawodnie owocem błędnego, choć niewątpliwie w najlepszej wierze, ocenienia sprawy i otrzymanych informacji, zwłaszcza na podłożu pewnych, panujących już i poprzednio rozterek.

Nie da się z całą ścisłością dziś twierdzić, czy gen. Żeligowski nie posiada jednak jeszcze innego materiału obradowego, obciążającego pułk. Żymirskiego, bo rozkaz jego pisemny jest ogólnikowy.

Więcej jednak niż prawdopodobne jest, że materiałem tym są wspomniane telegramy, które dostały się w ręce gen. Żeligowskiego dlatego, że Odessa wbrew przypuszczeniom była tylko chwilowo i częściowo przez Petlurowców zajęta.

Z obecnych dochodzeń wszelkie zarzuty, skierowane w tej sprawie przeciw pułk. Żymirskiemu mają wszelkie cechy nieuzasadności odnośnie do działań z partjami antypaństwowymi, a zbijają wprost oskarżenia odnośnie do rozmyślnego, bez potrzeby oddania oddziału w ręce wojsk Petlury.

DANIEC. major.

Warszawa, dn. 13. II. 1919.

17.II.

9

382/T.

Do

Sztabu Generalnego O. IX.

w/m.

Z rozkazu Wodza Naczelnego płk. Michał Zymierski
zostaje mianowany Dowódcą XII Okręgu Wojskowego w Ciechanowie.

W związku z powyższem proszę o bezwzględne prz
prowadzenie reaktywowania płk.Zymierskiego.Co do daty reaktywo
wania należy się porozumieć z Dowództwem Okręgu Gen.Warszawski
go.

Major i Adjutant Generalny.

210

45